

Kapitola první

Mmm... snídaně! pomyslela si Peggy, mopsí slečna, když běžela do kuchyně ke své misce s jídlem. Rána byla v její rodině rušná, všichni spěchali a chystali se do školy nebo do práce. Zatímco Chloe dodělávala úkol z matematiky a u toho žvýkala kousek opečeného chleba, tatínek pletl Ruby cop. Jejich starší bratr

Finn se prohraboval věcmi v botníku u zadních dveří.

„Co hledáš?“ zeptala se maminka, která zrovna připravovala obložené chleby na obědovou svačinku.

„Svoje kopačky,“ řekl Finn.

„Po škole mám zápas a našel jsem jen jednu.“

Aaa! Já vím, kde je! pomyslela si Peggy. Utíkala na chodbu a vrátila se se zablácenou Finnovou kopačkou v tlamičce. Pustila ji na zem a zavrtěla zatočeným ocáskem.

„Jé, díky, Peggy,“ zaradoval se Finn.

„Jak jsi věděla, co hledám?“ Pohladil ji po krátkém, světle hnědém kožíšku a dal si kopačku do baťohu.

„Nezapomeň do knihovny vrátit knížku,“ připomněla maminka Ruby a podala jí krabičku s obědem.

„Nezapomenu,“ řekla Ruby. Nakoukla do krabičky a zabrblala: „Šunka se sýrem, zase?“

Peggy byla toho názoru, že to zní lahodně.

V televizi, která byla připevněna na kuchyňské lince, zrovna dávali *Dobré ráno*, oblíbený ranní pořad. Moderátor s vlnitými blondatými vlasy se na diváky zeširoka usmál. „A teď je již čas na moji nejoblíbenější část pořadu týdne. *Zvířecí hvězdy!*“

„Jupí! Miluji *Zvířecí hvězdy!*“ řekla Chloe a vzhlédla od domácího úkolu.

„Já taky!“ přidala se maminka a zvýšila hlasitost.

Já taky! pomyslela si Peggy nadšeně. Každý týden vystupoval v pořadu nějaký zajímavý domácí mazlíček se svým majitelem.

„Pche!“ uchechl se tatínek a nalil si šálek kávy. „Něco mi na tom chlapovi nesedí.“

„Jen žárlíš,“ dobírala si ho Chloe.
„Protože Hugo Smíšek se mámě moc líbí.“

„Ne, nelíbí!“ odvětila rychle maminka a začervenala se. „Jen vypadá mile. A má skvělý módní vkus.“

Moderátor Hugo Smíšek měl na sobě vždycky nějaký barevný oblek s vestou, která hrála všemi barvami – některé byly s puntíky, jiné s kytičkami a další byly s proužky. Dnes měl na sobě vestu s jasně červenými a žlutými kostičkami.

Peggy se nemohla dočkat, až se dozví, kdo je dnešním zvířecím hostem. Minulý týden ve *Zvířecích hvězdách* účinkoval papoušek, který

uměl dělat na skateboardu různé triky. Týden předtím to byla želva Doris, která už měla přes sto let. Původně patřila babičce současné majitelky.

„Dnes je mým speciálním hostem Sára a její pejsek Samson,“ řekl Hugo Smíšek. Za potlesku publika do studia přiklusal za svou paničkou zlatý retrívr. Panička si sedla na pohovku naproti moderátorovi. Samson plácal svým ocasem o podlahu a paní mezitím Hugovi popisovala, jak její pes štěkal a vyděsil tak lupiče, který jim vniknul do domu.

„Tomu teda říkám lovecký hrdina!“ pronesl Hugo a v publiku znovu zazněl potlesk.

„Kdyby se tak Peggy mohla objevit v pořadu *Dobré ráno*,“ řekla Chloe.

„Cha!“ odfrknul si Finn. „Peggy neudělala nikdy nic, co by se dalo srovnávat s hrdinstvím.“

„Hej! Našla jsem tvoji kopačku!“ prskla rozhořčeně Peggy. Její slova však zněla lidem jako štěkot.

„Peggy je ten nejroztomilejší pejsek na celém světě,“ řekla Chloe oddaně, zvedla mopsíka ze země a pochovala si ho.

Peggy jí na oplátku olízla tvář. Milovala celou svou rodinu, ale mezi ní a Chloe bylo vždycky speciální pouto. A to už od chvíle, kdy ji Chloe našla v útulku pro zvířátka

a přesvědčila své rodiče, aby si Peggy adoptovali.

Maminka se podívala na hodinky. „Je načase, abychom všichni vyrazili. Vy byste neměli přijít pozdě do školy a já musím jít do práce.“

Poté, co maminka a děti odešly z domu, pustil tatínek Peggy na zahradu a šel nahoru do patra do své kanceláře pracovat. Peggy se potulovala kolem a pak šla na návštěvu ke Coco.

Černobílý králíček okusoval list salátu. Coco uviděla Peggy a dohopkala k pletivu, aby ji pozdravila. „Ahoj Peggy!“